

4. Или прѣзирашь богатство-то на неговъ-тѫ благость, търпѣливостъ, и дълготърпѣніе, безъ да знаешь че Божія-та благость тѧ води на покаяніе ?

5. А по упорство-то си и непокаянно-то *си* сърдце, ты трупаши на себе си гнѣвъ, *за* въ день-тъ на гнѣвъ-тъ и на открытие-то на праведный-тъ сѫдъ отъ Бога,

6. Който ще въздаде вся кому споредъ дѣла-та му ;

7. Животъ вѣченъ на тѣзи, които съ постоянство-то въ добро дѣло търсятъ славъ, почесть и безсмѣртие ;

8. Яростъ пакъ и гнѣвъ на тѣзи които упорствуватъ и ся не покоряватъ на истинѣ-тѫ, а покоряватъ ся на неправдѣ-тѫ ;

9. Скърбъ и утѣсненіе на всякъ душъ на человѣка който работи зло, първомъ на Іудеина *послъ* и на язычника ;

10. А слава и почесть и миръ всякому който прави добро, първомъ на Іудеина *послъ* и на язычника.

11. Понеже Господъ на лице не гledа.

12. Защото тѣзи които сѫ съгрѣшили безъ законъ, безъ законъ ще и да погинятъ ; и които сѫ подъ законъ съгрѣшили, по закону сѫдени ще бѫдатъ,

13. (Защото не сѫ праведни прѣдъ Бога слушатели-тѣ на законъ-тъ, но исполнители-тѣ на законъ-тъ ще бѫдатъ оправдани.)

14. Понеже, когато язычници-тѣ, които нѣматъ законъ, по природѣ-тѫ правятъ което е законно, то и законъ като нѣматъ тѣ, сами сѫ законъ на себе си :

15. Тѣ показуватъ дѣло-то на законъ-тъ, написано на сърдца-та имъ, иматъ и совѣсть-тѫ си, която съсвидѣтелствува, и помыслы-тѣ които ся осаждатъ или ся и оправдаватъ помежду си единъ другъ),

16. Въ день-тъ, когато, споредъ мое-то благовѣщованіе, Богъ чрѣзъ Іисуса Христа ще сѫди тайны-тѣ дѣла на человѣци-тѣ.

17. Ето ты ся зовешъ Іудеинъ, и облегашъ ся на законъ-тъ, и съ Бога ся хвалишъ,

18. И знаешь волї-тѫ *неговъ*, и разсѫждашъ по добро-то, понеже ся научавашъ отъ законъ-тъ ;